

פרשה מסערה בשווייץ מגלה פנח ומכסה פנחיים ומאבק חבוי של שרותי-ביון

גלים סביב בן-גל

אלימות או איום באלימות, מעשה או מחדל, בניגוד לרצונו.

★★★

חידוקים, אדירעל, קרינה

משך שבועיים ישבו שני העצירים בכלא, מבלי שניתן לדבר פירסום. אין

עוזן השתתפותו באותה שיחה בבית-המדרש בבזל.

ההתנקשות בחייו של הפרופסור האנס קליינוואכטר בעיר לוראך, בגרמניה, סמוך לגבול השווייצרי. לפני שלושה שבועות התנפלו ארבעה מזוינים על הפרופסור, העוכד בקבלנות עבור המאמץ הטילי

לכנופייה בינלאומית, מסוג המפאיה של סיציליה, מאשר למדינה ריבונית. אולם דיווחים אלה כמעט ולא בוטאו בכתב, כי איש לא היה מוכן להיות חשוד באהדה לצורך משמדי-המזימה. מאז נכתב חומר רב על "השרות החשאי הישראלי". ספטון זאלמר, עתונאי בריטי

ולמה האוכל הקטן והמפואר של מיליון שווייטרים המוכנים בבזל, שחייץ, היה שרוי באשליות אלגנטית. פה ושם ישבו כמה אורחים משועממים, שקועים בקריאת עיתון או בשיחה. באחת הפינות ישבה צעירה נאה, כבת 25, עם שני גברים, בכורסות נמוכות סביב שולחן, שבמרכזו התנוסס אגרטל עם פרחים. מלצרים ניגשו מפעם לפעם לשולחן, הגישו את המאכלים.

הכל היה כרגיל. מאומה לא נשתנה מאז ישב, באותו חדר-אוכל עצמו, לפני שני דורות, הד"ר תיאודור הרצל המזוקן. הרצל חלם אז על התחלת הפעולה המדינית להקמת מדינת-יהודים, וגם הונצח בתמורה היסטורית, לא רחוק משם, על גשר הריין. אולם הרצל לא חלם על המעשים שעמדו להתרחש באותו יום במלון הקטן — ושהיו קשורים בקשר אמיץ עם הגשמת חלמו.

★★★

מיקרופונים, אקדחים, מכוניות

ני הגברים, ששוחחו עם הצעירה הגרמנית, לא הרגישו במאומה. הם לא ראו את המיקרופון, שהיה מוסתר ב"אגרטל הפרחים, וגם לא את המיקרופון השני, שהיה חבוי מתחת לשולחן.

הם לא שמו לב לאקדחים בכיסו של שאר האורחים בחדר-האוכל, שאיש מהם לא היה משועמם כפי שניראה. הם לא חשו בתנועתיהם הבלתי ממוקדות של המלצרים, שלא עברו מצולם בית-ספר למדענות. בבואם למלון לא הבחינו בעשרות האנשים שהסתודרו מסביבם, ובמכור ניות שעמדו במצב הכן, כשנומעתיהן מות נעים, מוכנות לרדיפה זראמתית. כל האנשים האלה — האורחים, המלצרים, הגברים בחוץ, הנהגים — כולם היו בלשי המיסטרה השווייצית. השניים נכנסו למלכודת, שהוכנה בקפידנות האופיינית למיסטרת שחייץ הניסר האלי.

למיסטר זה יש נסיון עשיר מאד בשטח זה. מזה דורות משמשת שחייץ הניסר-אלי, בעל כורחה, מרכז לשרותי-הביון של ארצות רבות. בשתי מלחמות-העולם התמודדו כאן גרמנים ורוסים, אנגלים ואמריקאים, במלחמה חשאית בלתי-פוסקת, חרשו מזימות בלתי-ספורות זה נגד זה, רצחו, חטפו, החביאו. אחדות מפרשות אלה הונצחו בספרים שהיכו גלים. פרשות רבות אחרות לא התיררו אחריהן שרירי וזכר.

מיסטר שחייץ למדה לפקח עין על פעולות אלה. היא פועלת נגדן בכל כוחה. כי פעולת שרותי-ביון זו על אדמתה נראית לה כהפרת הניטרליות המקודשת של הארץ — ועל כן פעולה נגד בטחונה של שחייץ עצמה. לכן, כאשר קיבלה אזי שהלה דחופה מפי המיסטרה הגרמנית, על המזימה החודשה הנרקמת על אדמתה, נכנסה המכונה השווייצית לפעולה במלוא הריץ והידע.

הפעולה הראשונה: מאסרם של הישראלי יוסף בן-גל, ושיתפו האוסטרי בפעולה, אוטו יוקליק.

★★★

"השרות החשאי הישראלי"

רמזים מעטים בלבד נמסרו לפירוש סום מטעם המיסטרה, האוהבת לנהל את חקירתה בשקט. אולם פרטים מעטים אלה הספיקו כדי לספק לעיתוני אירופה מוזון לכתבות סנסציוניות ביותר, שהתפשטו אל הרחק מעבר לאותו מעמד במלון של בזל.

במרכז כל הסנסציות העמידו עתונאי אירופה גוף שהם אוהבים לקרוא לו "השרות החשאי הישראלי" גוף זה רכש לו שם עולמי כאשר נחטף אדולף אייכמן מארגנטינה והובא לישראל.

דעתם הפרטית של רוב העורכים באירופה, אותה הביעו או בשיתוף פרטיות, היתה כי פעולה מעין זו מתאימה יותר

ננוות התיירות הזולה

ספק כי המוסדות הישראליים ידעו על כך. היתה להם, על כן, שהות מספקת ל-התכונן.

אך כאשר התפוצצה הפצצה בעתונות, נתפסה ההסכרה הישראלית — כרגיל — כשרגלה באוויר. תגובותיה היו מבוהלות ובלתי-משכנעות ביותר.

לפתע החלו הדוברים הישראליים מודיעים ברבים כי בידי ממשלת ישראל נמצאת אינפורמציה מוסמכת על נסיונות מיצרים לייצר נשק אי-בי-טי. (כינוי מקובל הכולל נשק אטומי, ביולוגי וכימי — כגון פצצות גרעיניות, חידוקים, אדירעל, קרינה וכו').

אילו פרסמו ידיעות אלה קודם לכן, היו מעוררות, מן הסתם, תגובה רצינית. אמנם, כל מדינות העולם שהן בעלות תודעה בטחונית עוסקות בייצור סוגי-נשק אלה, כדי להיות מוכנות לכל מיקרה (אם היריב יפתח במלחמה זו, נחזיר מלחמה שעררה). הריעה המקובלת היא כי שום צד לא ישתמש בנשק מסוג זה (כפי שהיטלר לא השתמש באדירעל) כל עוד הוא יודע כי אותו נשק נורא נמצא גם בידי הצד השני. כי סוגי-נשק אלה אינם מכריעים, מכיאים רק להשמדה הדדית של אוכלוסיות.

אך יתכן כי התקפת-הסכרה הישראלית, מחושבת היטב, היתה נושאת פרי במיקרה זה, נוכח הרגישות המוסרית לבעיות ישראל, על רקע זוויות הנאצים.

ישראל לא עשתה זאת, הגילויים הפתיאומיים באו כתגובה על מעצרו הישראלי, והשערורייה הבלתי-ניעמה בשחייץ, וממילא היו פחות משכנעים. קשה היה לנמוע את הרושם כי זהו תמרוץ-הסתה — רושם שהפחית בהרבה את ערכם של הגילויים, שנשארו סתמיים למדי.

השאלה היא: אם היו הדברים ידועים לממשלת ישראל קודם לכן, מדוע לא פורסמו (המשך בעמוד 18)

המיצרי, אך ההתנקשות נכשלה. אחרי ה-מעשה נמצאו במכונית נטושה התעודות של שלושה מיצרים, שהתגוררו בווינה. אולם נסתבר כי התעודות מזוייפות — וגם לולא כן, היו רק מעטים מוכנים לה-ניח כי אנשי-ביון, היוצאים למיבצע של רצח או חטיפה, משאירים אחריהם בשגגה והכחות כה נותות.

משלוח סידרה של חבילות-פצצות למכונת החימוש המיצריים בהם עובדים מדענים גרמנים, וכן לפעילי הרכש המיצרי באירופה. אף אחת מן הפצצות האלה לא פגעו במדענים עצמם, אך נהרגו ונפצעו פקידים ובני-משפחה. בין השאר התעשרה מזכרתו של מדען גרמני.

השבוע נוספה לשרשרת החוליה האחד רונה, שנבדלה מכל הקודמות בכך שהפעם נתפסו המשתתפים:

● לדברי הידי גרקה, בתו של מדען גרמני העובד בחימוש המיצרי, התקשר עמה הפרופסור אוטו יוקליק, מדען אוסטרי, שגם הוא עבד בשעתו במיצריים, ו-הציע לה להיפגש עם ישראל. הפגישה נקבעה במלון בבזל. הידי הודיעה על-כך למיסטרה הגרמנית (ומן הסתם גם לביון המיצרי). הגרמנים באו במגע עם עמיתיהם השווייציים, שהכינו את המלכודת. מה דובר באותה שיחה במלון שלושת המלכים, ומה הונצח במכשירי-ההקלטה?

● לדיברי הגרמניה הצעירה: הישראלי ששמו יוסף בן-גל, איים על חייה (או ניסה לחטפה), בניסיון להכריח את אביה להפסיק לעבוד במיצריים.

● לדיברי הישראליים: הישראלי פנה למצפונה של הצעירה, אחרי שזו עצמה הרגישה יסורי-מצפון ורצתה להתייצב עמו. ● לדיברי המיסטרה השווייצית, ברמז וזה הוזהרים: הישראלי והאוסטרי ביצעו עבירה על פי סעיף 181 של החוק הפלילי ללי השווייצית. עבירה זו קרויה בגרמנית "צחאנג" (נסיון לכפות על הוולת, בעזרת

נודע מאד כתב עליו סידרת מאמרים סנסציונית.

כל הסנסציות האלה הכשירו את הקרקע ללב העתונות האירופית. היא החלה מאמירנה בכושרם הבלתי-מוגבל של שליחי ישראל, — אך גם בנכונותם לבצע כל מעשה בלתי-מקובל, ובכלל זה מעשים שכימעת שום מדינה אחרת אינה רגילה להסתכן בהם.

★★★

חטיפות, התנקשויות, כפייה

פי הגירסה האחרונה בעתוני שחייץ, גרמניה ושאר ארצות אירופה, עוסק עתה "השרות החשאי הישראלי" במיבצע גיבול, משטרתו לשים קץ להשיתתפתם של מדענים וחרשתנים גרמנים בפיתוח הטכנולוגיה הצבאית במיצרים.

בימים האחרונים הוציאו העתונאים מן המגירות את כל הפרשות הסתומות על רקע זה, שאירעו בחודשים האחרונים. הם חיברו רשימה מרשימה למדי:

● חטיפת המדען הגרמני, הד"ר היינץ קרוג, בחודש נובמבר. קרוג היה מנהל של מכון גרמני, שעבד למען החימוש היצרי בשטח הטיילים. הוא נעלם מבלי ל-השאיר אחריו עקבות.

אחרי היעלמו, דאג מישהו להפיץ שמועות כאילו ניהל קרוג משאומתן עם ישראלים. כך יצר מישהו זה את החשד כאילו נחטף קרוג דווקא על-ידי המיצרים. או ל-השבוע רמזה מיסטר שחייץ כי העצור הישראלי, שנאסר בפרשת בזל, היה קשור במעשה, וכל העתונאים הביעו את החשד כי המדען נחטף על-ידי הביון הישראלי.

● חטיפתו של מדען גרמני שני, מייד אחרי הראשון, על רקע דומה. אחרי היעלמו זה הוזהר אלמוני את אשתו, בטלפון, "הידי הרי מפני פרופסור יוקליק". אוטו יוקליק נאסר השבוע, יחד עם האיש הישראלי, כי